

INHOUDSOPGAVE

Ter inleiding	7
Verantwoording bij de tweede druk.....	10
1. Cornelius Princen in zijn Jeugdijaren (1772-1803).....	13
2. Cornelius en kasteel Croy (1802-1814).....	27
3. Cornelius en zijn Theodora (1814).....	41
4. Cornelius na zijn huwelijk (1814-1834).....	53
5. Ora et labora (1834-1854).....	73
6. Het zit niet lekker (1854-1859).....	91
7. Het tweede geslacht Prinsen in Aarle-Rixtel (1859-1888).....	113
8. Henri doet van zich spreken (1888-1899).....	131
9. De twintigste eeuw (1900-1918).....	159
10. De beurt aan Johan (1918-1933).....	189
11. Het vierde geslacht Prinsen in Aarle-Rixtel (1933-1973).....	227
Bijlage I – Alles op een rij.....	251
Het gezin van Godefridus Princen en Catharina Wagemans.....	253
Het gezin van Cornelius Prinsen en Theodora Claessens.....	257
Het gezin van Martinus Prinsen en Ardina Verstappen.....	269
Het gezin van Henri Prinsen en Cato van Mil.....	285
Het gezin van Joannes Prinsen en Barbara der Kinderen.....	297
Bijlage II – Dienstboden en knechten.....	307
Bijlage III – Kaart van Aarle-Rixtel rond 1832.....	311
Bijlage IV – Grondeigendommen.....	315

Leven in de brouwerij

Bijlage V – Bronnen.....	317
Bijlage VI – Aanbevolen literatuur	321
Bijlage VII – Extra foto’s	325
Bijlage VIII – Overleden sinds de eerste druk	335
Bijlage IX – Genealogisch overzicht	341

TER INLEIDING

"O, mi 'ne zoon van Johan den brouwer!"

In deze bewoording maakte een, op eerbiedwaardige leeftijd gekomen, inwonerster van ons dorp een aantal jaren geleden aan mijn vrouw Lia duidelijk "dat zij het snapte". Aanvankelijk had laatstgenoemde totaal vruchteloos getracht om het menske duidelijk te maken dat zij was getrouwd met mij, Jan Prinsen van de puddingfabriek, zoon van Johan Prinsen van tegenover de kerk.

"Ja, nuttuurlijk, van tegenover de kerk. Mar daar woonde toch Johan den Brouwer, 'ne zoon van den auwe Brouwer. Dié is al lang dood! O..., daar 'ne zoon van!"

Daarna ontkwam ik er niet aan en moest ik aan mijn vrouw een verklaring geven voor deze, voor haar vreemde en tot dusverre onbekende bijnaam. Met het tekenen van een simpele stamboom en het tevoorschijn halen van enkele dozen met 'oude spullen' werd spontaan een voor mij nieuwe liefhebberij geboren, waarin ook mijn vrouw Lia sterk geïnteresseerd bleek te zijn: stamboomonderzoek.

Een boeiende en verslavende hobby. Na hiermee enige jaren intensief te zijn bezig geweest, realiseert men zich echter dat het een onderzoek is zonder einde. Men kan steeds dieper in het verleden doordringen en ook in de breedte kan men alsmar verder doorgaan. De registers van de burgerlijke stand en de Doop-, Trouw- en Begraafboeken uit de tijd vóór de invoering van de burgerlijke stand bieden hiertoe een ruime mogelijkheid. Echter..., het 'einde' bereikt men nimmer!

EXTRACT uit het REGISTER
der Besluiten van het STAATS-
BEWIND der Bataafsche Re-
publiek.

Deeze geregistreert ten
Comptoire der Ge-
meene Middelen van
Peelland in het
Register der Re-
solutien Litt. A.
Folio 123.
In den Bosch den
11 Maart 1802.
N.D.Smolders
Deeze ter Secretary
van Aarle-rixtel
In 't 4e Register der
registratuur fol.24
Geregistreerd ten
overstaan van P.Ver-
schuuren en Adrs.
van Hoek, Schepenen
op heden binnen
Aarle rixtel den
19 Maart 1802.
Quod Attestor
M.Z.van Heijnsbergen
secr(etaris)

Vrijdag, den 26 February 1802

Is gelezen het rapport van den agent van Inwen-
dige politie van den 23 dezer, gerequireerd den
26 November 1801 no.45 op de requeste van J.C.
van der Bruggen, daarbij om aangevoerde
redenen versogt hebbende de nodige acte van
admissie tot het oprichte van eene nieuwe
Brouwerij, in een der Gebouwen op het goed
genaamd het Huis Strijp, onder de Jurisdictie
van Aarle, Meijerij van den Bosch:
Waarop gedelibereerd zijnde is besloten het ver-
zoek ten requeste gedaan te accorderen zoals
geschiedt bij deze en midsdien aan den reques-
stant te permitteren, het opregten eener nieuwe
Brouwerij, in een der Gebouwen op het Goed, ge-
naamd het Huis Strijp, onder de Jurisdictie
van Aarle, Meijerij van den Bosch, echter onder
de volgende bepalingen:

1. dat hij het dak zijner Bier Brouwerij met Pan-
nen zal moeten laten dekken en de schoorsteen
geheel van steenen zal moeten doen construeren
ten einde daardoor zo veel mogelijk het
ontstaan van Brand te voorkomen;
2. dat hij zich stiptelijk zal moeten gedragen naar
de Staatsresolutie van den 10 augustus 1716 art.
9 op de Bierbrouwerijen ten platte Lande genomen
alsmede naar de verdere gearresteerde of nog
te arresteren ordonnantien dienaangaande;
3. dat hij deze Concessie zal moeten doen registre-
ren ten Comptoire van den ontfanger der Gemeen-
Middelen over het Quartier van Peelland, en
ter Secretarie van Aarle Rixtel.

En zal extract dezes aan den Agent van
Inwendige Politie worden gezonden en aan
den Requestrant uitgereikt, tot informatie
en nazigt respectievelijk.

Accordeert met voors. register
J.Daquaë

Vanaf dit moment kan er dus weer gebrouwen worden op Croy en aangenomen mag worden dat Van der Bruggen hiermee zo snel mogelijk wil starten. Voordat het echter zover is, zullen de in bovengenoemde beschikking voorgeschreven voorzieningen moeten worden aangebracht, zodat "*het Dak met pannen gedekt zal moeten worden en de Schoorsteen geheel van steenen zal moeten worden geconstrueerd*". Verder zal de nodige apparatuur nog aangeschaft moeten worden. Daarna moeten grondstoffen zoals mout, gerst, etc. nog worden ingekocht. Van der Bruggen zelf heeft hiervan geen greintje verstand en hij moet dus uitzien naar iemand die dit voor hem kan opknappen.

Gezien het verdere verloop van deze geschiedenis lijkt het aannemelijk dat hij hiervoor advies vraagt aan de Gemertse Bartholomeus Douven, met wie we in het vorige hoofdstuk al kennis maakten. Douven is min of meer kind aan huis bij de bewoners van het Gemertse kasteel en ook die van Croy onderhouden daarmee zeer goede betrekkingen. We nemen aan dat Douven op zijn beurt voorstelt dit karwei te laten klaren door zijn meesterknecht Cornelius. Deze zal hiervoor uiteraard wel wat reizen moeten ondernemen die hem zullen noodzaken de veilige grenzen van de commanderij Gemert achter zich te laten. In deze onrustige tijden, met allerlei rondzwervende soldatenhorden, is dat echter niet zo simpel en zeker niet zonder gevaar. Op 22 maart 1802, drie dagen nadat Van der Bruggen zijn brouwvergunning rond heeft, wordt in Gemert door de Drossaard en twee "*Leden der Rechtbank der gemeente gemert, deel makende der door de Franschen aan de Bataafsche Republicq gecedeerde Landen*" een soort vrijbrief of vrijgeleide afgegeven. Hierin wordt aan "*alle soo civiele als militaire machten*" verzocht om Cornelius Prinsen "*woonende alhier, oud omtrent dertig jaaren, lang vijf voeten en vijf duimen*" (1,65 m) "*hebbende bruine oogen, hair en wenkbrauwen zwart, grooten mond, kin middelmatig*", die te kennen heeft gegeven "*zig eerstdaags van hier naar den Lande van gulick en elders voor zijnen affaires te willen begeven*" [...] "*vreij en onverlet te laten pas en repasseren*".

Op de volgende bladzijdes laten wij een afbeelding van de bedoelde vrijbrief en een transcriptie daarvan volgen. De leesbaarheid van de vrijbrief is, als gevolg van het verkleinde formaat, weliswaar minimaal, maar met de transcriptie ernaast krijgt men in ieder geval een indruk van dit document.

Het is daarom wel haast zeker dat deze verjaardag in het brouwersgezin op uitbundige wijze wordt gevierd. Ze zijn op of rond deze tachtigste verjaardag van vader Martinus dan ook allemaal bij elkaar gekomen om dat grote feest te vieren en om dat vast te leggen op de gevoelige plaat. Opvallend is dat deze foto wel overduidelijk een mannenaangelegenheid is, want de vrouwen blijven in ieder geval wel heel erg ver op de achtergrond!

Het brouwersgezin in 1896.
Archief J.H.C. Prinsen.

We zien op bovenstaande foto v.l.n.r.:

- **Johannes Adrianus**, roepnaam Janus (42), die bierbrouwer is in Nuenen en wiens brouwerij De Kroon heet.
- **Theodorus Andreas**, die aangesproken wordt als Dorus (46), bierbrouwer is in Mierlo en daar produceert onder de naam Cambrinus.
- **Martinus**, het 80-jarige feestvarken.
- **Cornelius Carolus**, roepnaam Karel (44), die pastoor is van de parochie St. Jacob in Den Bosch.
- **Henri Trudo** (39), die dan bierbrouwerij De Zwaan in Aarle-Rixtel runt.

Martinus trekt zich met zijn tachtig jaren steeds meer terug. Dat mag ook op die leeftijd. Uit aantekeningen lezen we dat hij jaarlijks van ieder van zijn vier zonen een bedrag van f 150 ontvangt voor zijn onderhoud, waaruit hij als kostgeld aan Henri per jaar f 225 betaalt. Hij noteert dit als volgt:

Jaarlijks inkomen van mijn zoons van ieder f 150= moet betaald worden den 1 Novemb.

Ik moet jaarlijks aan Henri betalen f 225= kostgeld.

Daaronder volgt dan een keurige opsomming wie wanneer heeft betaald en wat hij heeft afgedragen aan zoon Henri.

Inmiddels hebben Henri en Cato al enkele jaren geleden vastgesteld dat hun dochtertje Bernardina, normaliter Dina genoemd, vermoedelijk als overblijfsel van een kinkhoest, doof is. Volgens overlevering (verteld door Dina's jongste broer C.A.J. Prinsen) schijnt dit overigens pas te zijn vastgesteld nadat herhaaldelijk is gebleken dat Dina als jonge kleuter helemaal niet reageerde op de sonore klanken die vader Henri als basblazer van fanfare De Goede Hoop bij zijn thuisstudie aan zijn instrument wist te ontlokken. Bij consultatie van de in Gemert wonende huisarts dokter Kuijper wordt daarna inderdaad een doofheid vastgesteld en het is natuurlijk vanzelfsprekend dat deze handicap van hun dochtertje bij Henri en Cato behoorlijk wat hoofdbrekens doet ontstaan en alleszins begrijpelijk dat zij in die zorgen ook heerbroer Karel betrekken. Al jarenlang wonende in Den Bosch en daardoor ongetwijfeld een groot Mariavereerder, zal deze wellicht het plan geopperd hebben om met Dina naar het wereldbekende pelgrimsoord Lourdes te gaan, waar al zo velen een vurig gehoopte genezing gevonden hebben.

Hoewel de kosten van deelname aan zo'n pelgrimsreis behoorlijk hoog zijn, kan dat natuurlijk geen beletsel zijn. Zeker niet als het gaat om de gezondheid van hun dochtertje. Zo denken ook vele anderen erover en de belangstelling voor zo'n reis is dan ook groot, zodat men, om voor deelname in aanmerking te komen, moet beschikken over een doktersverklaring. Die krijgen zij van hun Gemertse huisarts dr. J. Kuijper en deze verklaring wordt nog eens "*Onder dringende aanbeveling*" ondertekend door pastoor H. de Beer.

Dan belanden we in het jaar 1907 en als we onderstaande statiefoto bekijken, dan kan het haast niet anders of die moet genomen zijn bij gelegenheid van een of andere belangrijke gebeurtenis. Na bestudering van de leeftijd van de kinderen op dat plaatje, zou die gelegenheid best de 50^e verjaardag van Henri, 23 november 1907, kunnen zijn. Of die foto nu exact op die verjaardag is gemaakt, of enkele dagen daarvoor of daarna, is van minder belang. Het is in ieder geval een plaatje dat in dit verhaal niet mag ontbreken.

Het gezin Prinsen-van Mil rond november 1907 (?).
Archief J.H.C. Prinsen.

Van links naar rechts zien we Martien, acht jaar, naast zijn vijftigjarige vader Henri. Verder dochter Dina, zestien jaar en oudste zoon Johan, die dan ruim elf jaar is en moeder Cato met haar tweeënveertig jaar. Ten slotte helemaal rechts de Benjamin van de familie, het dan vier jaar tellende Karelkje.

Henri's heerbroer Karel (C.C.) in Den Bosch, die daar inmiddels in 1907 een nieuwe St. Jacobkerk heeft gebouwd en ook op ander terrein nogal van zich doet spreken (zie Bijlage I), krijgt in 1908 duidelijk kosmopolitische neigingen, want hij maakt dan een reis naar Rome. Direct na aankomst op 13 november neemt hij de pen ter hand en stuurt hij zijn broer Henri een kort berichtje: "*Zeer voorspoedige reis gehad. Ik maak het uitstekend!*" Een week later, op 21 november, schrijft hij in verband met de verjaardag van Henri, die op 23 november 51 jaar wordt.

Henri en Cato

Hoe ver ook van u verwijderd mag ik toch uw verjaardag niet vergeten. Wees honderd maal gefeliciteerd - Nog vele jaren. Het gaat ons steeds goed. Woensdag vertrekken wij uit Rome om Zaterdag weer thuis te komen.

Heden schrijf ik ook aan Dientje.

C. Prinsen

In 1909 komt deze heerbroer Karel, inmiddels bevorderd tot monseigneur C.C. Prinsen, als plaatsvervanger van de Bossche bisschop in Aarle-Rixtel officieel het nieuwe patronaatsgebouw inwijden.

Een pikant verhaal over deze dag vertelt dat op de ochtend van deze dag aan Henri's middelste zoon Martien de functie van misdienaar is toebedeeld voor de plechtige H. Mis van 10.00 uur, die dan door zijn heeroom, Mgr. Prinsen zal worden gecelebreerd. Niet helemaal op de hoogte van de normale gang van zaken, wacht monseigneur in de deur van de ene sacristie, buiten het gezichtsveld van de gelovigen, op de opkomst van de misdienaars, die echter op hún beurt in de andere sacristie staan te wachten op de opkomst van monseigneur. Als deze plotseling verdwijnt, richt Martien zich tot zijn collegamisdienaars met de niet van alle eerbied gespeende opmerking "Woar blie noaw toch die ouwehoer?" Prompt krijgt hij hierop van C.C., die zich voor het stellen van een soortgelijke, maar ongetwijfeld iets anders geformuleerde vraag via een achterom naar de misdienaarssacristie had begeven, ten antwoord: "Die ouwehoer is hier, Martien, en wacht op jullie opkomst!" Aldus opgetekend uit de mond van Martiens jongste broer C.J.A. (Karel) Prinsen, de latere pastoor in Udenhout.

In die tijd is in vrijwel elke plaats wel een brouwerij(tje) te vinden. De invloed van de industrialisatie is ook in deze sector maar al te duidelijk voelbaar en alle ambachtelijke bedrijfjes krijgen het bijzonder moeilijk. Zo ook de plaatselijke en regionale bierbrouwer Henri Prinsen. De concurrentie van grote brouwerijen, zoals Drie Hoefijzers in Breda en Amstel in Amsterdam en ook van regionale brouwerijtjes die koste wat kost willen overleven, blijft niet onopgemerkt. Om te kunnen voortbestaan, zijn forse investeringen noodzakelijk, die de meeste kleine brouwers zich niet kunnen of willen veroorloven en velen van hen hebben daarom inmiddels de spreekwoordelijke lier al aan de wilgen gehangen. Ook Henri schijnt niet erg warm te lopen voor nieuwe en grote investeringen. Trouwens, wat noodzaakt hem eigenlijk om nog langer 'te vechten tegen de bierkaai', want hij merkt steeds meer dat zijn beide zoons niet zo heel erg geïnteresseerd zijn in het bedrijf van hun vader.

Zoon Johan heeft eind 1921 kennis gekregen aan een aardig vrouwtje uit Best. Barbara der Kinderen heet ze. Zij is oudste dochter van de inmiddels al jaren geleden overleden Bestse houthandelaar Johannes der Kinderen en diens vrouw Maria van de Ven. Bepie wordt ze genoemd. Terwijl vader Henri maar rustig wacht op de dingen die komen gaan, vindt moeder Der Kinderen dat het er allemaal nogal serieus uitziet. Zij wil wel eens wat meer weten over die vrijer van haar dochter. En bij wie kan ze dan beter terecht dan bij de Aarlese pastoor? Op haar vraag wat voor een snuiter dat is, die Johan Prinsen waarmee haar dochter "*nauwere kennis wil maken*", schrijft pastoor Maas op 19 december 1921:

Geachte Mevrouw

In antwoord op Uw schrijven van 14 dezer heb ik de eer U mede te deelen, dat, voor zoo ver ik in het anderhalf jaar van mijn pastoraat Johan Prinsen heb leeren kennen, hij op mij den indruk heeft gemaakt een goed karakter te bezitten en goed van gedrag te zijn. Zeker, hij behoort tot de vroolijke jongens, die wel eens graag een lolletje meemaakt, maar dat is niet van dien aard, dat het overdreven genoemd kan worden en is nooit een reden tot verwaarloozing van zaken. Ik geloof in tegendeel, dat hij op de zaken zeer goed is. Hopende, Mevrouw, hiermede aan Uw verzoek te hebben voldaan en mij steeds bereid houdend voor verder inlichtingen [...]"

Johan, die zich overigens al jaren Jean laat noemen, is inmiddels 25 jaar. Hij heeft daarmee dus de huwbare leeftijd ruimschoots bereikt, maar voor het opzetten van een eigen huishouden komt vandaag de dag heel wat kijken, zo vindt vader Henri.

Naast zijn werkzaamheden in en rond de brouwerij houdt die Jean zich in zijn vrije tijd onledig met een niet onaanzienlijk aantal hobby's. Zijn grote liefhebberij ligt duidelijk op het muzikale vlak. In dienst was hij immers al bij de militaire kapel. Verder is hij een zeer gewaardeerd zanger, waarbij hij meestal zichzelf begeleidt op de piano (want hij is eveneens een niet onverdienstelijk pianist). Uiteraard is hij lid van harmonie De Goede Hoop, waarvan zijn vader president is, en hij blaast daar fluit en saxofoon. Ten slotte is hij verzot op toneelspelen en beoefent hij met verve de handboogsport, zoals onderstaand plaatje laat zien.

Op de foto:

Archief J.H.C. Prinsen.

Voorgrond:

Martien Prinsen en Notten, zwager van Biermans.

2^e rij links:

Jan v.d. Heuvel, ?? v. Roy, Johantje v.d. Heuvel.

2^e rij rechts:

Johan Prinsen, Klaas v. Gameren, Ties Wich.

Boven:

Jantje (?) van Roy en Sjef Biermans.

Zelfs de regionale pers komt bij deze gelegenheid opdagen en maakt van deze gebeurtenis enkele plechtige statiefoto's, waarvan wij u de hierna volgende niet willen onthouden.

Bij gelegenheid van het vijftigjarig presidentschap van harmonie De Goede Hoop. V.l.n.r.: Dokter Dijkman (Aarle-Rixtel) - Chiel Schriks (Asten) - Frans Swinkels (Lieshout) - Huub Knaapen (Asten) - Burgemeester Wijnen (Asten) - August Hamelink (Beek en Donk) - H.T. Prinsen - Kees van Eerd (Beek en Donk) - Burgemeester Termeer (Aarle-Rixtel) - ? Hendriks (Aarle-Rixtel) - J.A.J. Slaats (Aarle-Rixtel) - A.J. Verstappen (Aarle-Rixtel) - Janus Linden (Asten). Archief J.H.C. Prinsen.

Er worden muzikale wandelingen gehouden door het dorp en op de “stoep” voor zijn woning wordt door harmonie De Goede Hoop een klinkende serenade gebracht. Burgemeester Termeer houdt een denderende speech en ontelbare plaatselijke en buitendorpse hoogwaardigheidsbekleders komen Henri gelukwensen met deze opmerkelijke mijlpaal. Natuurlijk drinken al deze eliten als afsluiting van dit feestelijk gebeuren bij Henri een potje bier. Of wordt het een wijntje? Want Henri kan dan al niet meer tappen van een eigen brouwsel.

Al sinds mensenheugenis is bij “den Aarlese brouwer” de tijdelijke verzamelplaats voor de schenkingen in natura die de paters Kapucijnen tijdens hun jaarlijkse omgang in het dorp ophalen. Die gulle gaven variëren dan van zakken graan tot stukken gezouten spek en gezouten hammen.

Zo'n inzamelactie duurt altijd een dag of vijf en elke dag begint dan al 's morgens vroeg met een "*tas koffie bij den brouwer*". Of zou het toch een "*potje bier*" geweest zijn?

Zoals te doen gebruikelijk loopt vader Henri op de eerste dag van de omgang in 1932 na die gebruikelijke tas koffie even met de paters mee om hen de ruimte te wijzen die zij voorlopig als opslagplaats kunnen gebruiken. Hij trapt hierbij door de trede van een trap en loopt bij de val een zware hersenschudding op. Het is in deze tijd nog niet gebruikelijk om hiervoor herstel te zoeken in een 'gasthuis'. Men wordt gewoon thuis in bed gestopt en wacht verder af wat 'meneer den dokter' beveelt. Dat geldt zelfs voor Henri, die zich een tijdlang door zijn schoondochter Beppie heerlijk laat verwennen, maar zich zonder enige twijfel na enkele dagen al heeft voorgenomen om zodra hij kan dat bed uit te komen.

Henri op 18 april 1931 bij 'zijn' trap!
Archief J.H.C. Prinsen.

Taaï als hij is, herstelt hij redelijk snel, maar desondanks laat zijn gezondheid hierna duidelijk te wensen over. Hij begint zich oud te voelen. Hij kan niet meer zo vooruit als hij gewend was en dat doet geen goed aan zijn humeur!

Maar trots als hij is op het feit dat hij op 73-jarige leeftijd "*zonder enig noemenswaardig letsel*" de klap van een flinke val heeft doorstaan, laat hij zich nog wel even vereeuwigen naast die bewuste trap. En hoe was dat ook weer? Brak er één trede, of waren het er meer?

Zij is getrouwd te Mierlo op 20 oktober 1914, op 32-jarige leeftijd, met **Petrus Michiel Smits** (42 jaar oud), zoon van JOHANNES HENDRIKUS SMITS en JOHANNA MATHILDA CRUIJSEN, geboren te Cuyk en St. Agatha op 25 september 1872, steenhouwer, overleden te Cuyk en St. Agatha op 30 mei 1936, 63 jaar oud.

- e. **Anna Maria Josephina (Zuster Maria Borromea) Prinsen**, geboren te Mierlo op 10 augustus 1883, kloosterlinge, is overleden te Tilburg op 11 februari 1962 en begraven te Oirschot, 78 jaar oud.

Uit het Bevolkingsregister van Oirschot ontlene we dat Anna op 4 september 1896 vanuit Mierlo in Oirschot is gaan wonen op huizinge A16, waarschijnlijk het toenmalige adres van het klooster Nazareth. Op 9 mei 1904 is zij van daaruit verhuisd naar Valkenswaard. Latere Bevolkingsregisters vermelden een binnenkomst op 19 juli 1922 vanuit Bakel, een vertrek naar Gemert op 19 mei 1929 en op 8 maart 1933 opnieuw een binnenkomst in Oirschot vanuit Ewijk.

- f. **Cornelia Carolina Maria Prinsen**, geboren te Mierlo op 14 september 1884 en aldaar op 19 oktober 1885 in een onbewaakt ogenblik verdronken in een waskuip, zoals we lezen in een bericht in de krant Nieuws van de Week van 21 oktober 1885.

Dorus trouwt opnieuw op 5 september 1887, op 37-jarige leeftijd, met de 30-jarige **Henriette Elisabeth Margo Branten**, geboren te Mierlo op 16 april 1857 als dochter van ARNOLDUS FRANCISCUS BRANTEN (molenaar en bierbrouwer) en ELISABETH MARIA ROOZEN. Henriette overlijdt in Erp op 5 juli 1921. Zij is dan 64 jaar oud.

Uit het huwelijk met Henriette Branten worden nog de volgende kinderen geboren.

Anna Maria van Stekelenborg wordt beschreven op bladzijde 271.

- g. **Martinus Josephus Prinsen**, geboren te Mierlo op 30 oktober 1888, handelsreiziger en later boomkweker, overleden te Eindhoven op 22 november 1965, 77 jaar oud.
Hij is getrouwd te Gemert op 6 juli 1920, op 31-jarige leeftijd, met **Johanna Maria Josepha den Dekker** (27 jaar oud), geboren te Gemert op 13 januari 1893, overleden te Eindhoven op 28 juni 1970, 77 jaar oud.
- h. **Arnoldus Cornelis Prinsen**, geboren te Mierlo op 12 december 1889, overleden te Helmond op 30 april 1966, 76 jaar oud.
Hij is getrouwd op 31 januari 1921, op 31-jarige leeftijd, met **Petronella Johanna Maria van Tilburg** (22 jaar oud), dochter van **GODEFRIDUS VAN TILBURG** en **JOANNA MARIA MARTENS**, geboren te Helmond op 1 februari 1898, overleden te Stiphout op 16 april 1966, 68 jaar oud.